

PÍSANIE i (í), y (ý)

Písmenami *i* (*i*) a *y* (*y*) sa označuje tá istá hľaska. Písmeno *i* (*i*) preto vyslovujeme tak isto ako písmeno *y* (*y*); vo výslovnosti ich nijako neodlišujeme.

Y (ý) sa spravidla píše po tvrdých spoluďláskech d, t, n, l, h, ch, k, g.

I (í) sa píše po mäkkých spoluohláskach d', t', ň, l', č, š, ž, dž, dz, c, j.

Po obojakých spoluohláskach **b**, **p**, **m**, **v**, **r**, **z**, **s**, **f** sa v slovenčine píše y aj i.

Písmená *i* (*i*) sa píšu častejšie než písmená *y* (*y*), ktoré sa vyskytujú v domácich slováčaj v slovách cudzieho pôvodu. V cudzích slovách sa píšu *i*, *y* obvyčajne podľa toho, ako sa príslušné slovo píše v pôvodnom jazyku.

- 1. Po mäkkých spoluohláskach** *d'*, *t'*, *ň*, *l'*, *č*, *š*, *ž*, *dž*, *dz*, *c*, *j* píšeme v koreni domácich slov *i* (*i*), napr. *divokost'*, *hodina*, *krútiť*', *stíhat'*, *ticho*, *vniknúť*', *lipa*, *líhať*', *lišaj*, *lis*, *palina*, *lisovat'*, *lízat'*, *lízanka*, *blízky*, *čítať*', *čistota*, *šíť*', *široký*, *život*, *pocit*, *cibul'a*, *čímať*', *objímať*' atď.

2. Po d v dých spoluohláskach sa píše y (ŷ):
dych, *dýchat'*, *dychtiť*', *dym*, *dymit'(sa)*, *nadýmat'*, *dyňa*, *dýka*, *kedy*, *vtedy*,
vakedy, *hocikedy*, *vždy*, *nikdy*, *vladyka*;

po t *ty*, *tykat'*, *dotykať*', *dotyk*, *tyč*, *tylo*, *týždeň*, *motyka*, *motýľ*', *ostýchať*' *sa*,
styk, *stýkať*' *sa*, *svätiať*', *svätý*, *svätynia*, *zatýkať*', *predtým*, *medzitým*,
zatým;

po l *lyko*, *lysý*, *lysina*, *lýtko*, *lyže*, *lyžica*, *blýskal*', *mlýnať*', *mlýnat'* *sa*, *mlyn*, *mly-*
nica, *plyn*, *plynny*, *plynáreň*, *plynút'*, *plyš*, *vplyv*, *vplyvny*, *vplyvny*', *vplyvny*',
vat', *slýchať*', *plytký*, *plytčina*, *splývať*', *vlys*, *vzlyk*, *vzlykať*', *zlyhať*'
! ale: *lišaj*, *palina*, *ligot*, *ligotať* *sa*;

po n *Nýrovce* (*nylon*, *nymfa*);

po h *hydina*, *hydinárstvo*, *pohyb*, *ohyb*, *záhyb*, *hybkost'*, *priehyb*, *hýľ*', *hýriť*',
hyzditiť', *ohyzdný*, *hynút'*, *hýbať*' (*sa*), *bohyňa*;

po ch *chyba*, *chýbit'*, *pochybovať*', *chýr*, *chytrý*, *chytrost'*, *chyža*, *chyžná*, *chys-*
tat' (*sa*), *chýbať*', *chytat'*, *záchytka*, *chýliť*' (*sa*), *prechýliť*';

po k *kýchat'*, *kypiet'*, *kydat'*, *kyj*, *kyjak*, *Kyjov*, *kysnút'*, *kyslý*, *kyslík*, *kýška*,
kyprý, *kynožiť*', *kytica*, *kývať*', *kyvadlo*, *výkyv*, *Beskydy*;

po g *burgyňa*, *gyps*
! ale: *git*, *gitara*, *Gizela*.

Po tvrdých spoluohláskach sa píše *i* (*i*) v týchto prípadoch:

a) v nominatívne množného čísla mužských pridaných mien: **šikovní študenti, veselí priatelia, mladí priaznivci, pracovití učitelia, odvážni poslanci**: